

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 35. Historia Comitum Josephi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. S. Macarium, aliosque Palæstinæ Episcopos litteras dedit, ubi postquam leniter eorum negligentiam increpavit, quod tantam profanationem tolerarent, adjungit, quod Comiti Acacio scripserit; absque mora illius loci Idola comburenda, evertendas aras, eosque, qui in hanc Legem contumaces, impia sacra peragere vellent, severissime puniendos. Dicitur etiam, se mandata dedisse, ut in isto loco Ecclesia exstruatur. Tandem inculcat Episcopis, si quæ suis imperiis contraria fierent, ne tardent ad se perscribere, ut, quicumque fuerint rei, ultimo supplicio tollantur. Ut Imperator jussisset, magnificentum surrexit in isto loco Ecclesiæ ædificium. Hæc autem illo tempore, quo S. Helena in S. terram profecta est, posteriora esse conjiciuntur.

§. XXXV.

Historia Comitis Josephi.

Epiph. hæc. In Palæstina Constantini jussu, & Comitis Josephi, origine Judæi, cujus conversio memoratu digna est, opera plures Ecclesiæ ædificatæ. Natus is erat Tiberiade, inter suos Apostoli dignitate spectabilis, hoc enim nomine suæ nationis primores Judæi appellabant, Patriarchæ sui qui totius nationis Princeps erat, Comites, & Senatores. Patriarcham tunc

venera-

venerabantur Hillelum celeberrimi Ga-
 malielis stirpe ortum; is cum ægrotaret,
 & mortem vicinam sentiret, rogavit Ti-
 beriadis Episcopum, haud procul habi-
 tantem, ut ad se veniret, & sub specie
 Medici, remedium ægrotanti parantis,
 Baptismum conferret; adest Episcopus
 Medici habitu, & balneum tanquam huic
 morbi generi perutile parari jubet; Pa-
 triarcha tanquam honestati consulturus,
 omnes exire imperat; ita baptizatus, &
 sacris Mysteriis munitus est. Interim
 Josephus stans extra limen per rimas in-
 trospiciebat, videns omnia, quæ intus
 fiebant, & memori mente imprimens;
 observavit etiam, quod Patriarcha plu-
 rimum aurum manu tenens, Episcopo da-
 ret, dicens: *Offer ista pro me, & meo no-
 mine, quia scriptum est, quidquid Sacer-
 dotes Dei ligent, vel solvant super ter-
 ram, ligatum, aut solutum esse in Cælo.*
 His factis aperiuntur portæ; amicis, qui
 ad visendum Patriarcham convenerant,
 interrogantibus, quomodo haberet post
 balneum? respondit, optime sibi esse,
 nempe longe alio, quam ipsi putabant,
 sensu. Post pauculos dies, quibus latens
 sub specie Medici Episcopus ad eum in-
 visebat, piissime obiit, relinquens filium
 tenera ætate, sub Josephi, & alterius no-
 tæ probitatis viri tutela. Filius hic, no-
 mine Judas patris morte erat Judæorum

Sæculum IV.
 A. C. 326.

Hist. Eccles. Tom. III.

Q Pa-

Sæculum IV. Patriarcha, cum hæc dignitas de Patre
A. C. 326. in Filium jure successionis transfret, &
 quia ipse per ætatem non poterat, res omnes a tutoribus gerebantur.

Josephi Comitum Historia

Tiberiade quoddam conclave erat servando thesauro destinatum, & sigillo signatum, quod suspicionem movere poterat, magnas ibi divitias custodiri; Josephus illud secreto referare ausus, nihil nisi aliquot libros invenit, nempe Evangelium S. Joannis, & Acta Apostolorum, utraque ex Græco in Hebraicam linguam versa, Evangelium quoque S. Matthæi Hebraicum, sicut scripserat; horum librorum lectio, eorumque, que in Baptismo Patriarchæ defuncti gesta erant, memoria quietam Josephi mentem esse non sinebant. Inter hæc juvenem Patriarcham Judam, dum adolevit, usque adeo luxuria depravavit, ut ad extorquendum mulierum amorem magicis carminibus uteretur. Hac etiam aetate cum mulierem Christianam adoriretur, illa Magiæ vim pronuntiato JESU Christi nomine, & crucis signo superavit. Novum hoc JESU Christi virtutis argumentum fortiter Josephi animum impulit; necdum tamen, ut Christianus esse vellet, evicit. Obstinato Salvatore in somno apparuit, dicens: *Ego sum Jesus, quem Patres tui crucifixerunt, crede in me.* Ipse necdum victas manus dedit, &

& in gravem morbum incidit; jamque de ejus salute desperabant. Secundo

Sæculum IV.
A. C. 326.

Salvator eidem apparuit, monens, ut crederet, sicque futurum, ut sanaretur; ipse promisit quidem, sed promisso non stetit, induratus. Recidit in languorem pristinum, iterum periclitabatur, atque exspiraturus videbatur, tum senior aliquis Legis Doctor ei in aurem: *Crede in Jesum Christum sub Pontio Pilato crucifixum, Dei Filium, & deinde ex Maria natum, qui est Christus Dei, qui suscitatus est, & qui venturus est judicaturus vivos, & mortuos.* S. Epiphanius, qui hanc Historiam narrat, testatur, Judæos ejusmodi verba vita periclitantibus suggerere consuevisse; ex alio etiam, qui adhuc Judæus erat, se audivisse, quod ei ad mortem decumbenti in aurem insusurratum fuerit: *JESUS Christus Dei Filius judicabit te.* Videntur Judæi hæc verba, tanquam arcanam vim ad sanandum ægrotum habentia, superstitiose usurpasse.

Necdum fracta Josephi pervicacia, Jesus Christus denuo ei dormienti objectus, aiebat: *Ecce! restituo te sanitati, crede, postquam convalueris!* Sanatus est quidem, sed non credidit. Rursus ei, jam valenti, Jesus Christus per somnium conspicuus pervicaciam exprobravit, aitque: *Ut convincaris; si quod miraculum*

Q 2

meo

Sæculum IV. *meo nomine edere velis, concedo tibi hanc*

A. C. 326. *facultatem.* Tiberiade homo quidam

fatuus urbem sæpe nudus percurrerebat; vestes enim, quotquot ipsi dabantur, la- cerabat; Josephus ut potestatis sibi per- visionem datæ experimentum caperet, dubitans tamen adhuc, & timidus homi- nem in domum suam adducit; tum, janua clausa, aqua, super quam Crucis signum formaverat, manu sua furentem aspergit, dicens: *In Nomine Jesu Christi Nazareni exi ab eo Dæmon! & sanetur homo iste!* ipse magno clamore e- dito in terram prosternitur, spumans, se- que violenter in omnem partem jactans, tandem diu immotus jacuit; credidit Josephus hominem exspirasse, at elapsa forte hora surrexit, faciem fricans, vi- densque suam nuditatem, se ipsum, ut poterat, manibus tegebat, pudorem ultra non ferens. Josephus dedit ei vestimen- ta, quæ illico induit, atque, rationis com- pos, Josepho, & Deo gratias agebat, quod se ejus opera sanatum agnosceret. Hoc prodigio per totam urbem divulgato, Judæi dicebant: *Josephus Thesaurum aperuit, Nomen Dei scriptum invenit, legitque, hinc magna miracula perpetravit.* Idem dicebant de Jesu Christo; ipsum virtute Nominis ineffabilis Dei, quod in templo invenisset, sua miracula edidisse. At hec dum expugnatus est Josephi ani- mus.

Josephus
Comes.

Pa

tatem

pignu

munu

sum,

datis E

venisse

illius

urbe

Christi

inita c

secret

suo A

stulit

stros,

byter

nabar

funge

res co

vare,

ces r

tende

viso i

runt

eripi

to rap

que i

dunt

eoru

re ite

in C

dejie

Pa

Patriarcha Judas, ubi ad virilem ætatem pervenit, Josepho in grati animi pignus dedit, aut confirmavit Apostoli munus, quod inter Judæos, utpote lucrosū, ambiebatur. Eum deinde misit datis Epistolis in Ciliciam, quo ubi advenisset, decimas, & primitias a Judæis illius Provinciæ exigebat; in quadam urbe casu factum, ut diversorium penes Christianorum Ecclesiam nancisceretur, inita cum Episcopo amicitia, petiit ab eo secreto Evangelia, & legit. Porro pro suo Apostoli munere deposuit, aut transtulit aliquos minorum gentium Ministros, quales erant Archisynagogi, Presbyteri, Seniores, Azanitæ, ita eos nominabant, qui quasi Diaconorum officio fungebantur; hinc Josephus dum errores corrigere, & disciplinæ rigorem servare, multorum odium incurrit; ut vices referrent, curiose in ejus vitam intendere cœperunt, cumque semel improvise in ejus domum irrupissent, invenerunt Evangelia legentem; tum librum eripiunt, ipsum correptum, in pavimento raptant, percutiunt magno ejulatu, atque in Synagogam deductum flagris cædunt; Episcopus superveniens virum ex eorum manibus liberavit. Alio tempore iter facientem, cum ipsi occurrissent, in Cydnum amnem, qui Ciliciam alluit, dejiciunt, putantes aquis fuisse suffocatum.

Sæculum IV.
A. C. 326.

Sæculum IV. tum. At ipse emerfit, & paulo post baptizatus est. Exinde contulit se in Regiam, fuitque Constantino gratissimus cui omnia, quæ sibi contigerant, narravit; Imperator, Comitis Dignitate ornato, libertatem fecit, ut quodcumque optaret, peteret; Josephus nihil optatum sibi accidere posse respondit, quam si Imperatore mandata acciperet, ut ejus auctoritate Ecclesias in urbibus, & oppidis Judæorum, in quibus hæctenus ædificari non potuissent, excitare sibi liceret; ideo autem nulla inter eos in istis locis erat Christianorum Ecclesia, quia præter ipsos nemo nec Gentiles, Samaritani, aut Christiani habitabant; id vero præsertim Tiberiade, Diocæsareæ, Sephori, in urbibus quoque Nazareth, & Capharnaum sollicitè observabant, ne quoscunque externos ibi habitare paterentur.

Josephi Comit
gesta.

Lamp. in
Alexand. p.
229. Sup.
L.V. §. 48.

Josephus Comitæ honore auctus, acceptis ab Imperatore litteris, Tiberiadem venit, quibus ei Provincia demandata erat, ex ærario Principis operas conducendi, ipsique pensio annua assignabatur. Primum ædificium excitare cœpit Tiberiade, ubi posita magni templi sed imperfecti fundamenta invenit; quod Adrianeum dicebatur, quia jussu Imperatoris Adriani cœptum, verosimiliter eam mentem, ut Jesu Christo consecraretur, quem admodum, teste Lampridio, in omnibus civitatibus

vitatibus talia exstrui mandaverat. In Sæculum IV.
 urbe Tiberiade illius templi pars ima ex A. C. 326.
 quadratis quatuor cubitorum lapidibus
 jam aliquantum assurrexerat, civesque
 locum balneo publico adornando desti-
 nabant. Comes Josephus, opus aggres-
 sus, septem furnos coquendæ calci con-
 strui jussit; Judæi, ne ignis accendi pos-
 set, carminibus effecere, & operarii vi-
 dentes, quod ligna parata, & minuta
 flammam non conciperent, rem ad Co-
 mitem deferunt. Ipse illico præsto fuit,
 amplissimum vas cupreum aqua impleri
 jubet, & coram multitudine Judæorum,
 hos enim, quid facturus esset, videndi
 cupido plurimos attraxerat, crucis signum
 digito super vas efformans, dixit: *In*
Nomine Jesu Nazareni, quem mei, &
omnium circumstantium Patres crucifi-
xerunt, ista aqua virtutem habeat incan-
tationes veneficorum horum superandi,
reddatque igni facultatem suam, ut æ-
dificetur domus Domini! Tum aquam,
 quantam manu poterat, accipiens unum-
 quemque fornacem aspersit; evanere
 præstigiæ, impetu erumpunt flammæ in
 conspectu omnis populi, exclamantis:
 Unus est Deus, qui Christianos adjuvat!
 his domum revertebantur. Cum autem
 Comes Josephus multis persecutionibus
 turbaretur, satis ei visum, modicam Ec-
 clesiam in parte templi Adrianei struere;

Q 4

tum

Sæculum IV. tum Scythopoli sedem constantem fixit
 A. C. 326. Diocæsareæ tamen, aliisque in urbibus
 Ecclesias exstruxit, & perfecit. (*)

§. XXXVI

(*) Eine Anmerkung; in welcher der deutsche Uebersetzer diese unschmackhafte Erzählung verwerfet, weil sie von dem Heil. Epiphanius herkömmt, welcher nach seiner Meynung eine schwache Uebersetzungskraft hatte; Schade! daß diese Kraft in unserem Uebersetzer die allerschwächste ist; in dem er in eben dieser kurzen Anmerkung sagen darf, der Gebrauch des Weyhwassers gehörte zu dieser Zeit noch unter die heydnischen Gebräuche. Das Weyhwasser ist so alt als die christliche Kirchengebräuche, so wohl als das Heil. Kreuzzeichen, welches aus dem Tertullianus in seinem Buch de Corona schon im vorigen Jahrhundert erwiesen wird; so können diese Gebräuche im vierten Jahrhundert nicht unbekannt gewesen seyn. Wer wird läugnen, daß man das Heil. Taufwasser schon vor dem vierten Sæculo gesegnet habe. Er beschließt mit einem Histörchen, also: Daher Sozomenus vom Juliano erzählet, daß er, als er in Gallien in einen heydnischen Tempel gegangen, von einem Priester *Gentilium more* mit Wasser besprenget worden. Wiewohl eine abergläubige Hand hier statt dieser Worte: *Gentilium more*, eingeschoben hat: *More Ecclesiastico*. Ey ja! von einer abergläubigen Hand, das hat er mit zweenen Lutherischen Fingern geschrieben.